Кракра пише, отговаря:

„Мой ли, твой ли — Господь знае,
Но безъ бога го не предавалъ,
Мойдъ да дойдешь и да видимъ;
Ще обидимъ честь юнашка,
Та комуто Богъ помогне!"

Радяоти ся царь Василий
Та побърза съ войскя силнуя
И пристигнуя на Кетковдень
Въ Радомирско равно поле,
Предъ Перника, бяла града,
Дъ протигя струмна Струма
Та на Кракра вѣсть допрати:
„Давай, Кракро, и придавай
Съ Перникъ града, врана коня,
Остра сабя и оклопы,
Любъ любя Ангелинъ
Да ми слуши на трапезы"
Отговаря лютий Кракра:
Дори свѣте ясно сльнце
На мои гарь очи,
Дорь ли глава бяде здрава
И добъ е силна мишца,
Остра сабя у десница —